یادداشت

هرگز اجازه ندهید یک بحران خوب به هدر برود!

رهبران عرصه کسب‌وکار به‌خوبی می‌دانند که «هرگز نباید اجازه دهند یک بحران خوب به هدر برود»؛ اما تعداد محدودی از آنها به این اصل عمل می‌کنند. در تحقیقی که درباره کارایی شرکت‌ها قبل و بعد از چند بحران اخیر انجام شد، دریافتیم که ۱۷ درصد از آنها ادامه حیات نیافتند (به‌علت ورشکستگی، خریده شدن یا خصوصی‌سازی) و آنها که به حیات خود ادامه دادند و اکثریت را تشکیل می‌دهند (۸۰ درصد) سه سال بعد از بحران دچار کشمکش و در تقلا بودند تا به شرایط قبل از بحران بازگردند. فقط ۹ درصد از شرکت‌هایی که زنده ماندند با سربلندی از بحران بیرون آمدند و نتایجی ارائه دادند که از شرکت‌های همطراز آنها و کارآیی خودشان قبل از شروع بحران بهتر بود. این شرکت‌ها حرکت ظریفی را مدیریت کردند که در آن در پاسخ به محرک‌های خارجی همزمان هم به حمله روی آوردند (سرمایه‌گذاری در موقعیت‌های رشد از جمله کسب‌وکارهای جدید) و هم به دفاع (کاهش هزینه و یافتن کارآیی عملکردی). آنها حتی در زمان کاهش هزینه قادر بودند برای کارهای جدید منابع اختصاص دهند. شرکت‌ها ضمن آگاهی از نیاز به پاسخ‌های ماهرانه به شوک‌های ناگهانی، بعد از بحران شروع به افقی‌تر کردن شرکت‌های خود، چابک‌تر کردن آن و اختلال‌ناپذیر نمودن آن کردند. با وجود این، حتی شرکت‌هایی که این روش‌ها را در پیش گرفتند برای پاسخگویی سریع و کنشگرانه در زمان وقوع بحران با چالش روبه‌رو بودند.

در تحقیقات خود از شرکت‌ها و تجربه‌های شخصی دریافتیم که مشکل درنهایت مساله سیستمی است. وضعیت استراتژیک شما به این بستگی دارد که منابع خود را چگونه به کار می‌گیرید تا واقعا بتوانید شرایط بحران را به نفع خود پیش ببرید. لازم است فرآیندهای اولیه تخصیص منابع در سازمان خود را تغییر دهید. بسیاری از شرکت‌ها حتی در بهترین زمان‌ها نیز در تخصیص بودجه و منابع انسانی شکست می‌خورند و دلیل آن فقدان ایده‌های خوب است. رهبران شرکت‌ها می‌توانند نه با افزایش هزینه کل بلکه با بردن بودجه حال‌حاضر خود به سمت درست فرصت‌های جدید را شکار کنند؛ درحالی که نباید به گزارش‌های درآمد خود دست بزنند اما با وجود این، بیشتر اوقات، آنها ایجاد تغییرات حتی اندک را در بودجه فعلی خود رد می‌کنند. این کار که مورد بحث بسیاری از مدیران است، باید با محاسبات و فرآیندهای بودجه‌ای بسیار قوی همراه باشد. فرصت‌های جدید همان قدر که هیجان‌انگیز هستند، به سادگی نخواهند توانست آستانه‌های موجود برای ریسک را برآورد کنند. وقتی مدیران با اعداد روبه‌رو می‌شوند سازگار شدن با تغییر به نظرشان یک قمار نادرست می‌آید اما این توضیح هم نمی‌تواند درست باشد؛ چراکه فرض می‌کند سازمان‌ها مکان‌های منطقی ایده‌آلی هستند که در آن فایل اکسل و بازگشت سرمایه همه چیز را توجیه می‌کند. کمّی‌سازی ریسک یا بازگشت سرمایه آنقدر که ممکن است به‌نظر برسد، آسان و قابل‌اتکا نیست. ضمن اینکه موتور واقعی تصمیم‌گیری همینست.

در عوض، رهبران سازمان‌ها اغلب انتخاب‌های خود را بر مبنای برداشت‌ها، احساسات درونی، هیجان‌ها و درک شهودی خود اتخاذ می‌کنند. در اغلب موارد اعداد و ارقام پیش‌بینی‌شده برای توجیه و نشان دادن کارآیی آنها مورد استفاده قرار می‌گیرد. برای آنکه بدانیم چرا سازمان‌های بزرگ همیشه روی فرصت‌های جدید سرمایه‌گذاری نمی‌کنند و به همین دلیل قادر نیستند بازی حمله و دفاع را توامان در زمان ظهور بحران انجام دهند، باید به تجزیه و تحلیل احساساتی بپردازیم که در زمان تصمیم‌گیری درباره تخصیص منابع آنها را احاطه کرده است. برای آنکه تخصیص مجدد اتفاق بیفتد باید محل تخصیص مشخص باشد. همان‌طور که دهه‌ها تحقیقات نشان می‌دهند، رهبران سازمان‌ها از تهدیدهایی که وضعیت و قدرت آنها را نشانه گرفته است وحشت دارند و به همین خاطر کسب‌وکار و بودجه موجود را حفظ می‌کنند و همان را مبنای حق و تعیین آنچه «منصفانه» است قرار می‌دهند.

رهبران سازمان‌ها نه‌تنها از ازدست‌دادن پول وحشت دارند، بلکه همچنین از افراد دیگر و انحراف تمرکز نیز می‌ترسند. صاحبان مشاغل شخصی در یک سازمان می‌خواهند از مهم‌ترین استعدادهای خود محافظت کنند. نه اینکه آنها را به حوزه‌های مختلفی بکشانند یا افراد جدید وارد کنند. یا شاید استراتژی خود را حول مسائل خاصی ایجاد کردهاند و نگرانند هر گونه تلاش در موارد دیگر نیاز به زمان و انرژی زیادی از هسته سازمان دارد. پویایی عاطفی منجر به اینرسی در بودجه‌بندی در برخی زمینه‌ها بیشتر از بقیه حوزه‌ها تقویت می‌شود. پس چه چیزی می‌تواند رخوت را در شرکت‌ها بشکند؟ یک ضربه یا نیروی خارجی، مثل یک بیماری همه‌گیر جهانی یا سایر بحران‌های دیگر قطعا می‌تواند کمک کند. اما در اینجا دو معیار مهم دیگر وجود دارد که مدیران باید برای افزایش چابکی و انعطاف‌پذیری در زمان بحران آن را توسعه دهند تا بتوانند عمل حمله و دفاع را به‌طور موثر انجام دهند.

اول، مدیران می‌توانند یک قالب استراتژیک برای تصمیمات مربوط به تخصیص مجدد منابع ایجاد کنند. با متمرکز کردن افراد روی چشم‌انداز مثبت آینده، به جای آنکه آنچه در گذشته انجام داده‌اند را حفظ کنند، می‌توانند هماهنگی بیشتری برای تخصیص مجدد منابع در آینده ایجاد کنند. از بین بردن ترس افراد از محل منابع و پایان دادن به نزاع و کشمکش میان افراد می‌تواند کمک کند. مدیران در عین حال می‌توانند ذهنیت به حق بودن را تحول فرآیند بودجه‌بندی بشکنند. با نظر نظر گرفتن چارچوب استراتژیک، آنها باید «قوانین بازی» جدیدی را برای تصمیم‌گیری در مورد منابع اتخاذ و مشخص کنند. بودجه کدام پروژه‌ها را سازمان تامین می‌کند یا نمی‌کند و چه معیارهایی باید برای ارزیابی پروژه‌های موجود و بالقوه استفاده شود.

درنهایت، آنها ممکن است ارتباط بین بودجه‌ها را از یک سال به سال دیگر قطع و ثابت کنند که فقط شاید ۷۰ تا ۸۰ درصد از بودجه سالانه قبلی مورد تایید است. تعهد عمومی به حد و حدود ترس را کم می‌کند چراکه با این کار مشخص می‌شود واحدهای موجود و سرپرستان تیم‌ها تا چه میزان می‌توانند ضرر و زیان را تحمل کنند.

تخصیص مجدد نیز تنها با پشتیبانه شرکت‌هاست. وقتی شرکت‌ها با کسب‌وکار در حال نزول روبه‌رو هستند، مدیران ممکن است تصمیم بگیرند از آن فرار کنند. حاشیه سود را افزایش دهند و پول را به جیب سهامداران بازگردانند. هرچند، رهبران سازمانی اغلب از این گزینه استفاده نمی‌کنند، اما در برخی شرایط خاص به‌عنوان یک انتخاب مشروع شناخته می‌شود. آنچه مشروع شمرده نمی‌شود و پیش‌فرض است که در بیشتر سازمان‌های امروز وجود دارد: سرمایه‌گذاری سرسخانه با همان روش‌های قدیم حتی با وجود تغییرات در بازارها.

طبق گفته جامعه شناس هربرت جورج ولز(H.G.Wells)، «سازگار شوید یا زبین بروید»؛ کووید-۱۹ آخرین بحرانی نخواهد بود که کسب‌وکارهای جهانی را با این انتخاب روبه‌رو می‌کند – شاید حتی امسال نیز آخرین بحران نباشد. شما برای حفاظت از شرکت خود باید فراتر از اصلاحات نسبتا سطحی مثل بپادسازی ساختارهای چابک بروید و به جای آن به پویایی درونی بپردازید که بر چگونگی استقرار منابع در سازمان اثر می‌گذارد.

مترجم: رویا مرسلی

روایتِ کرج، روایتِ درختانش است

نسترن کیوان‌پور- اصلا و ابدا کاری نداریم که قرار است با انجام یک پروژه ۳۱۰ اصله درخت را از سرسبزترین نقطه‌ی کرج جابه‌جا کنید و باز هم فرض کنید که دلایل‌تان را برای احداث ادامه‌ی مسیر بزرگراهی که از میدان سپاه می‌گذرد کاملا می‌پذیریم؛ سوال اینجاست که چرا همیشه وقتی شروع به انجام کاری می‌کنید تازه بدتان می‌افتد شهروندانی وجود دارند که باید در تصمیم‌گیری‌های شهرشان دخیل باشند؟!

چرا وقتی یک پروژه را پیش می‌برید، در فرایند مطالعه‌ی پیش از اجرا، یک درصد گمان نمی‌کنید که اثر اجرای آن بر محدوده‌های اطراف و در نهایت کل شهر چیست؟ بگذارید یک گریز بزنیم به یک اصل برنامه‌ریزی شهری. طبق اصل نفر دوم که آمودند بیکن؛ معمار و برنامه‌ریز شهری آن را بیان کرده است، در درون هر اثر بزرگی نیروهای زایندهای وجود دارد که می‌تواند در کارهای بعدی پیرامون خود اثر بگذارد که حتی خالق اثر نیز ممکن است تصورش را نکرده باشد. به عبارتی نفر دوم است که تعیین می‌کند که مخلوق نفر اول رشد کند یا نابود شود.

حالا اگر بخواهیم اصلِ نفر دوم را به کرج تعمیم دهیم، مطمئن هستم روح آمودند بیکن در عذابِ ابدی قرار گیرد. هیچ پروژه‌ای در کرج با رویکردِ "اصل نفر دوم" انجام نشده، نمی‌شود و نخواهد شد. دلیلش شاید این است که اکثرِ مدیران به آینده‌ی شهر نمی‌اندیشند و صرفا می‌خواهند در همان دوره‌ی تصدی سمت و مسئولیت خود، اثری ماندگار از خود به جای بگذارند؛ اما سوال اینجاست این آثار واقعا ماندگار است؟! آیا این پروژه‌ها واقعا راضی کننده است؟ یا مثل دورِیرگردانِ هوایی بلوار دانش‌آموز تنها مایه‌ی خنده خواهد بود؟

این چند روز اگر به فضای مجازی و صفحات اینستاگرامی و کانال‌های تلگرامی مربوط به کرج سر بزنید، این داستان از این قرار است که با سرعت گرفتن فرایند تکمیل کنارگذر شمالی(بزرگراه شهید قاسم سلیمانی)، امتداد بلوار جمهوری یکی از دسترسی‌های مهم این بزرگراه در مرکز شهر کرج است. به این معنی که بلوار جمهوری در طرح به عنوان یک مسیر بزرگراهی تعریف شده است که شمال و جنوب کرج را باید به هم متصل کند و در این مسیر نباید تقاطعات هم‌سطح باشند و بلوار جمهوری در مسیر شمالی-جنوبی باید به صورت زیرگذر باشد! اما میان جمهوری سر جایش باقی خواهد ماند.

عباس زارع؛ رئیس کمیسیون تلفیق شورای شهر کرج و نماینده‌ی کمیسیون ماده ۷ می‌گوید که دغدغه‌ی شهروندان را درک می‌کند به‌ویژه در جهانشهر که اهالی‌اش روی قطع حتی یک درخت هم حساس هستند و بر این اساس توضیحاتی ارائه می‌دهد؛ از مطالعات ترافیکی این محدوده و عبور ساعتی هفت هزار و ۳۰۰ خودرو(که استانداردش سه هزار خودرو است) گرفته تا ۳۱۰ اصله درخت در معرض اجرای این طرح(۱۲۹ اصله چنار، ۸۷ اصله ون، ۴۷ اصله توت، پنج اصله افرا، ۳۴ اصله نارون، سه اصله سرو نقره‌ای، یک اصله اقاقیا، دو اصله بید مجنون و یک اصله کاج مشهد).

زارع می‌گوید که با اصلاحاتی که مشاور در طرح انجام داده، ۷۰ اصله درخت چنار نتوممند در محدوده‌ی رستوران دی تا میدان جمهوری حفظ شده است اما باز هم درختانِ بسیاری در معرض اجرای این طرح هستند که البته بناست با تشکیل یک کمیسیون محیط زیست ذیل این پروژه، تحلیل دقیقی بر ابعاد اثرگذاری این پروژه بر محیط زیست صورت گیرد.

به گفته‌ی اعضای شورای شهر کرج، این پروژه در راستای هدفِ کاهش ترافیک سرسام‌آور میدان سپاه و بلوار جمهوری و آلایندگیِ شدید ناشی از تردد خودروها اجرا خواهد شد اما ای کاش شهروندان در روندِ تهیه‌ی طرح، در جریان قرار می‌گرفتند؛ نه حالا که عملیاتِ اجرایی در حال آغاز است.

این پروژه چه اجرا شود چه اجرا نشود، یک هشدار بزرگ است برای برنامه‌ریزان. تصمیم‌گیران و تصمیم‌سازانِ این کلانشهر؛ مطالعاتِ پیش از اجرای پروژه‌ها متاسفانه کامل و جامع نیست و جای خالیِ دیدگاهی کل‌نگر به شدت در کرج احساس می‌شود.

اعضای شورای شهر کرج می‌گویند که درختانِ محدوده‌ی طرح جابه‌جا خواهند شد و تلاش می‌شود کم‌ترین میزان دخالت در محیط طبیعیِ جهانشهر انجام شود. اما قبول کنید سخت است اعتماد کردن به شما آن‌هم زمانی که یک پروژه‌ی بزرگ را دقیقا در قلبِ کرج می‌خواهید انجام دهید؛ محدوده‌ای که یادگاری از دورانِ شکوهِ باغ‌شهری کرج است.

با پیگیری‌های انجام شده مشخص شد که ۱۷ طرح برای امتداد بلوار جمهوری پیشنهاد شده است و بناست شهردار کرج اثراتِ هر کدام از این طرح‌ها را به صورت کمّی به شهروندان ارائه کند و بعد از ارزیابی دقیق زیست‌محیطی، بهترین راهکار انتخاب شود. از طرفی هم اعلام کرده‌اند درختانِ چنارِ ضلعِ غربیِ بلوار، عمر بسیار کمتری دارند و در جابه‌جاییِ آسیبِ بسیار کم‌تری خواهند دید و سایرِ درختان جز چنار هنگام جابه‌جاییِ مشکلی نخواهند داشت.

باید منتظر ماند و دید که آیا وعده‌ی شهردار و اعضای شورای شهر برای ارزیابی دقیق آثار این طرح و انتخابِ بهترین راهکار، محقق می‌شود. باید بایدنگران آینده‌ی شهری باشیم که از دیرباز به درختانش معروف بود.

Nastaran.keyvanpour@gmail.com

بضاعتی پور خبر داد؛

سرانه فضای سبزِ کرج بالاتر از استاندارد

با تلاش مجموعه مدیریت شهری شاهد افزایش سرانه فضای سبز کلانشهر کرج در چند سال گذشته بوده ایم. این سرانه اکنون ۱۵۵ مترمربع و بالاتر از استاندارد است.

به گزارش پیام آشنا، پیمان بضاعتی پور افزایش سرانه فضای سبز را از اصلی ترین اقدامات از مهم‌ترین سازمان در سال گذشته دانست و گفت: ماده ۲۲ قانون هوای پاک مصوبه سال ۹۵ شهرداری‌های شهرهای بالای پنجاه هزار نفر جمعیت را با همکاری وزارت نیرو و اداره منابع طبیعی، ظرف مدت ۱۰ سال مکلف به افزایش سرانه فضای سبز به حداقل ۱۵ متر مربع کرده است.

این مسئول با بیان اینکه تلاش شده هر سال یک متر به سرانه فضای سبز شهری اضافه شود افزود: با تلاش مجموعه مدیریت شهری در چند سال گذشته این مهم تحقق یافته و سرانه فضای سبز اکنون ۱۵۵ مترمربع و بالاتر از استاندارد است. او با تاکید بر اینکه توجه جدی به افزایش سرانه فضای سبز در مناطق کم برخوردار سیاست اصلی این سازمان است اضافه کرد: در تلاشیم با تملک باغهای خصوصی و ایجاد فضای سبز در حاشیه بزرگراه ها در مناطق ۲و ۵ که از درصد پایین تر فضای سبز برخوردار هستند این کمبود را جبران کنیم

بضاعتی پور به احداث پارک ۱۰ هکتاری شهید ایرانی با همین رویکرد در منطقه ۵ اشاره داشت و اضافه کرد: این پارک در مجاورت اتوبان و مجهز به مجتمع های خدماتی و زمین بازی و ورزشی مناسب می باشد.

این مسئول تاکید کرد: توزیع عادلانه فضای سبز در محلات یک ضرورت است و همه شهروندان حق برخورداری از فضاهای سبز استاندارد و مناسب شهری را دارند.

او به تغییر پوشش فصلی فضای سبز شهر ی همزمان با فصل پاییز اشاره کرد و گفت: عملیات کاشت بیش از ۵۰۰ هزار گلدان گل دلودی در سطح شهر از یک ماه پیش آغاز شده و علاوه بر آن تقاطعهای غیرسطح شهر نیز با انواع گلدانهای فصلی تزیین می شود.

رئیس سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهری شهرداری کرج از اجرایی شدن نصب گلدان در مقابل درب منازل شهروندان در کوچه های محله بیلقان خیرداد و افزود: این اقدام که با همکاری و مشارکت سپاه امام حسن مجتبی(ع) و پایگاه بسیج محله به مرحله اجرا در آمده است. نقش بسزایی در فرهنگ محیط زیستی شهروندان خواهد داشت و استفاده از طرح های زیبا سازی و فضای سبز ی تولد در چهره شهر و محله تغییرات مثبتی ایجاد کند.

۱۰۰ هزار سواری فرسوده، منبع بزرگ آلودگی هوای تهران

شهیدزاده گفت: بیش از ۱۰۰ هزار دستگاه خودروی فرسوده سواری در تهران با سن بیش از ۱۸ سال در حال تردد هستند، که بخش قابل توجهی انتشار آلاینده های هوا را تولید می کنند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از مهر، حسین شهیدزاده که در آستانه روز جهانی حمل و نقل پاک گفت: تعداد کل خودروهای سواری تهران، حدود سه میلیون و ۴۳۵ هزار دستگاه برآورد می‌شود که از این تعداد بیش از ۱۰۰ هزار دستگاه از سن فرسودگی عبور کرده‌اند و علاوه بر مصرف بالای سوخت، آلایندگی بالایی نیز تولید می‌کنند.

او با اشاره به اینکه میزان انتشار خودروهای سواری تهران سالانه مجموعا ۵۷۹ هزار تن است، اظهار کرد: به عبارتی، خودروهای سواری هر روز یک هزار و ۵۸۶ تن آلاینده‌های بیماری‌زا، وارد به شهروندان تهرانی می‌کنند.

شهیدزاده با بیان اینکه ۸۲ درصد اکسیدهای گوگرد و ۲۳ درصد ذرات معلق هوای تهران از کل انتشار آلایندگی ناشی از وسایل نقلیه مختلف را خودروهای سواری تولید می‌کنند، تصریح کرد: سهم این خودروها در تولید منواکسیدکربن ۴۶ درصد، اکسیدهای نیتروژن ۴۵ درصد و ترکیبات آلی فرار ۴۳ درصد است.

مدیر عامل شرکت کنترل کیفیت هوای تهران با تأکید بر آغاز فصل پاییز و نزدیک شدن به زمان بروز پدیده وارونگی دما (این ورزن) که افزایش آلودگی هوای پایتخت را به دنبال دارد، خاطرنشان کرد: بدون تردید، عدم اجرای طرح ترافیک و عدم کنترل معاینه فنی خودروهای عبوری، میزان تراکم آلاینده‌ها در هوای تهران و آثار و عوارض ناشی از آن را دوچندان می‌کند. لازم به ذکر است بر اساس گزارش‌های سازمان بهداشت جهانی، ذرات معلق می‌توانند ویروس کرونا را با خود حمل کرده و به افزایش امکان سرایت بیماری به دیگران کمک کنند. لذا کاهش این ذرات اهمیت بیشتری نسبت به گذشته پیدا کرده است.

سرنوشت صندوق محیط زیست شهرداری تهران

مدیرکل محیط‌زیست و توسعه‌پایدار شهرداری تهران ضمن تشریح آخرین وضعیت پیگیری تشکیل «صندوق محیط‌زیست» در این نهاد، گفت: محورِیت صندوق محیط‌زیست شهرداری، توسعه حمل و نقل عمومی و کاهش آلودگی هواست.

به گزارش پیام آشنا، رئیس کمیسیون سلامت، محیط‌زیست و خدمات شهری شورای‌شهر تهران چندی پیش در تذکری به شهردار تهران نسبت به عدم تشکیل صندوق محیط‌زیست واکنش نشان داد و گفت: ماده ۳۰ برنامه پنج‌ساله سوم شهرداری تهران تصریح می‌کند شهرداری موظف به تشکیل صندوق توسعه محیط‌زیست و حمل و نقل و فراهم کردن سازوکارهای لازم برای توسعه محیط‌زیست است، اما تاکنون به‌رغم اینکه چندبار درباره آن تذکر داده‌ایم، هیچ اتفاقی نیفتاده است.

در همین زمینه شبنا انصاری، مدیرکل محیط‌زیست و توسعه پایدار شهرداری در خصوص ویژگی‌های این صندوق توضیح داد: صندوق‌های محیط‌زیست به‌طور کلی از جمله نهادهای مالی هستند که در جهت جذب کمک‌های بیرون سازمانی (ملی و بین‌المللی) و با هدف کمک به بهبود وضعیت محیط‌زیست شکل می‌گیرند. وی ادامه داد: این صندوق‌ها در زمان بروز مشکلات پیش‌بینی نشده یا خارج از توان به کمک نهادهای درگیر آمده و با تامین بودجه موردنیاز به حل مشکلات محیط‌زیستی تا میزان کنترل‌شده‌ای کمک می‌کنند.

به گفته انصاری، صندوق محیط‌زیست و توسعه حمل و نقل عمومی شهر تهران نیز با همین هدف در ماده ۳۰ برنامه پنج‌ساله سوم شهرداری تهران پیش‌بینی شده است و طبق ماده ۳۰ شهرداری موظف است در راستای توسعه پایدار شهری و استفاده از حمایت‌های دولت در توسعه پایدار شهر، نسبت به تاسیس «صندوق محیط‌زیست و توسعه حمل و نقل عمومی شهر تهران» اقدام کند.

مدیرکل محیط‌زیست و توسعه پایدار شهرداری با اشاره به اینکه پس از تصویب برنامه سوم توسعه شهر تهران از جانب شورای‌اسلامی شهر و ابلاغ آن به شهرداری تهران، در کمیته‌های مشترک مابین دو معاونت حمل و نقل و ترافیک و معاونت خدمات‌شهری و محیط‌زیست تهیه پیش‌نویس تلفیقی اساسنامه صندوق در دستور کار قرار گرفت، افزود: اداره کل محیط‌زیست و توسعه پایدار هم پیش‌نویس را در ۲۵ ماده و به‌صورت کاملا جامع که حداکثر سازمان‌های ذی‌نفع در موضوع را دربر گیرد تهیه و به معاونت حمل‌ونقل و ترافیک ارسال کرد.

او ادامه داد: نکته‌ای که باید به آن توجه کرد این است که مطابق ماده ۳۰ برنامه سوم محورِیت موضوع صندوق محیط‌زیست شهرداری، توسعه حمل و نقل عمومی و کاهش آلودگی هواست.

انصاری با تاکید بر اینکه موضوع فعالیت صندوق در ارتباط با اهداف بهبود محیط‌زیست، توسعه حمل و نقل عمومی و مدیریت ترافیک، پایتخت است، گفت: برخی ایرادهای شکلی و ماهوی و مغایرت و تعارض با قوانین بالادستی شهرداری در متن پیشنهادی تلفیقی مطرح شده است که نیازمند بررسی بیشتر از جانب بخش‌های ذی‌ربط است.

گردشگری

طرح سهمیه سفر برای کارمندان

برآوردها حاکی از آن است که ویروس کرونا حدودا تا یک‌سال دیگر در جهان وجود دارد. از سوی دیگر آمارها نشان می‌دهد تعداد روزانه مبتلایان به این ویروس کاملا متغیر است. مشاغلی که به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم با گردشگری در ارتباط بوده‌اند به علت توقف سفرها درآمد آنها به صفر رسیده به‌طوری که زیان وارد شده به برخی از آنها موجب تعطیلی کسب‌وکار آنها شد. اغلب کشورهای جهان به صنعت گردشگری توجه ویژه‌ای دارند زیرا این حوزه تاثیرات مثبت قابل‌توجهی در بخش‌های اقتصادی مختلف در هر کشور می‌گذارد. رونق سفر در هر کشور بر چهار بخش تاثیرگذار است که این چهار بخش شامل تاثیرات مثبت اقتصادی در جوامع کوچک، ایجاد کسب‌وکارهای کوچک در شهرها و روستاها، حفظ و نگهداری ذخایر طبیعی و افزایش درآمد غیرنفتی است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از دنیای اقتصاد، در واقع با رونق گرفتن بازار گردشگری می‌توانیم شاهد رشد اقتصادی جوامع کوچک‌تر نیز باشیم. همچنین علاوه بر آن افرادی که به شهرهای بزرگ سفر می‌کنند کسب‌وکارهای موجود در این شهرها را الگو قرار داده و به ایجاد کسب‌وکارهای کوچک در شهرها و روستاهای کوچک‌تر می‌پردازند که بوم‌گردی‌ها یکی از همین کسب‌وکارها محسوب می‌شوند که با شکل‌گیری آنها خانه‌های متروک بی‌شماری در کشور بازسازی شده و درآمدزا بودهاند. با رونق سفر و گردشگری مشاغل همسو با طبیعت در جوامع کوچک با ساکنان محلی شکل می‌گیرد که همین امر می‌تواند در حفظ و نگهداری طبیعت و ذخایر طبیعی تاثیر قابل‌توجهی بگذارد. با توجه به این امر و اهمیت بازار گردشگری نمی‌توان تا اتمام شیوع ویروس کرونا و از بین رفتن آن در جهان منتظر ماند تا بازار توریسم را فعال کرد. بنابراین متولیان دولتی این بازار باید از راهکارهایی برای خارج کردن آن از رکود استفاده کنند. از همین‌رو حرمت‌الله رفیعی رئیس هیات‌مدیره انجمن صنفی دفاتر خدمات مسافرت هوایی و جهانگردی ایران در گفت‌وگو با «دنیای‌اقتصاد» عنوان کرد: درحال‌حاضر که در پیک دوم موج اول شیوع ویروس کرونا قرار داریم باید برای رونق بخشیدن به بازار گردشگری به روند حرکتی سایر کشورها در این حوزه توجه کنیم تا با استفاده از تجربیات آنها راهکار مناسبی را در پیش گیریم. به‌طور مثال ارمنستان در دوران قبل از کرونا ۷۷۰ هزار گردشگر داشت که با سیاستی که در شیوع ویروس کرونا در پیش گرفته اجازه توقف سفر را در کشور خود نداده است. بعطوری که میزان گردشگران ارمنستان در دوران شیوع ویروس کرونا ۳ هزار و ۳۰۰ نفر بوده است که با توجه به بسته بودن سفرهای خارجی این میزان سفر مربوط به توریست‌های داخلی است. با چنین راهکارهایی هم چرخه اقتصادی کشور روند حرکتی خود را خواهد داشت و هم اقتصاد گردشگری دچار رکود نخواهد شد.

درحالی‌که شیوع ویروس کووید-۱۹ هنوز به اتمام نرسیده در چند تعطیلی مناسبتی اخیری که در کشور وجود داشت باوجود اینکه استاندار مازندران اعلام کرد «وضعیت شیوع ویروس کرونا در این استان قرمز است و مردم از سفر به این استان خودداری کنند» در این تعطیلات مناسبتی با حجم قابل‌توجهی از مسافر روبه‌رو بوده‌ایم. این حجم از سفر نشان می‌دهد که مردم با وجود هشدارها همچنان به سفر می‌روند و نمی‌توان مسافرت رفتن را حذف کرد. بنابراین باید راهکاری برای سفر مطمئن و سلامت با وجود ویروس کرونا در نظر گرفت. در همین راستا رئیس هیات‌مدیره انجمن صنفی دفاتر خدمات مسافرت هوایی و جهانگردی ایران عنوان کرد: به‌جای تشویق مردم برای سفر نرفتن باید شرایطی را ایجاد کرد تا توریست‌ها برای سفر از خدمات‌دهندگان بخش‌خصوصی استفاده کنند. با چنین راهکاری در واقع دولت می‌تواند به فعالان بازار گردشگری کمک قابل‌توجهی کند. اما متاسفانه به علت اینکه در ستاد ملی مبارزه با کرونا حتی یکی از فعالان بخش‌خصوصی حضور ندارد راهکارهای منطقی برای رفع مشکلات موجود در بازار گردشگری نیز تاکنون از سوی این ستاد ارائه نشده است.

رحیم یعقوب‌زاده رئیس مرکز گردشگری علمی فرهنگی دانشجویان ایران نیز در این‌باره گفت: درحال‌حاضر که شیوع ویروس کرونا متوقف نشده است می‌توانیم با در نظر گرفتن سهمیه برای ارگان‌ها و نهادهای مختلف همچون دانشگاه‌ها، بازنشستگان و... خانوارها را برای سفر تشویق کنیم. درحال‌حاضر که همه مردم از نظر اقتصادی در شرایط سختی قرار گرفته‌اند هتل‌ها می‌توانند با اعمال تخفیف‌هایی مردم را تشویق به اسکان در این نوع از اقامتگاه‌ها کنند تا حداقل در چنین شرایطی صاحبان این اقامتگاه‌ها بتوانند با این میزان از درآمد هزینه‌های ثابت خود را پرداخت کنند.

یعقوب‌زاده عنوان کرد: درحال‌حاضر حتی ۱۰ درصد از ظرفیت هتل‌ها در زمان پیک هم توسط گردشگران اجاره نمی‌شود بنابراین با ایجاد بسته‌های تشویقی توسط بخش‌های مختلف فعال در حوزه گردشگری صاحبان این کسب‌وکارها می‌توانند از ورشکستگی خود جلوگیری کنند. یکی از راهکارهای رونق بخشیدن به بازار گردشگری بسته‌های سفر ارزان‌قیمت است که با ارائه آنها می‌توان با حداکثر ظرفیت و با حداقل قیمت (در بخش‌های مختلف گردشگری) بازار توریسم کشور را جانی دوباره بخشید.